بندي مرغه

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

پیخلیک: وری / کا[illegible] ۴۰۶ [illegible]یږدي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکي پوهه:

سرليک: بندي مرغه

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډيټور:

د پخښتی ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت – وږی / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸+

برېښناليک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخيستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

لړليک

سرليک **چوپړی**

پخښتۍ... ١
بسم الله الرحمن الرحيم ٢
ليکي پوهه:... ٣
لړليک ٤
تراڼ (پيل، شروع، بريد).. ٥
د يادښتونو له پاره:.. ٧
کيسه، داستان يا ناول: ٨
د چاپ شويو کتابونو لېست.. ٥٣
د کار لاندې کتابونو لېست ٥٨
د امکان او وخت په صورت کې.. ٥٩
د پخښتۍ څټ ٦٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِه .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپیڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپیڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیداېښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!
دا ځل مې و غوښتل د کوشنیانو(کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره ښکلې داستان (کیسه، یا ناول) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او لوستونکو سره یې ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

یادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شریکه) کړئ.
- انځورونه د ګوګل سایټ نه د داستان مطابق اخیستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

کيسه، داستان يا ناول:

جمعه دين اکا په کڅ کې ژوند کوه.

کڅ ډېر ښکلی او شين و.

هرې خوا راز، راز شنې ونې ښکارېدې.

يوه خوا يې ښکلي او چت غرونه او بلې خوا يې سين(سيند يا درياب) و.

کڅ کې ميوې لرونکې ونې هم پرېمانه وې.

البته به راز، راز مرغۍ راتلې بيا به د هغه ځای نه نورو سيمو ته کډه کوه.

د جمعه دين درې ځامن وو.

هغه لور نه درلوده.

مشر زامنو به يې کار کوه او د ټولو نه کشر يې د کار سره مينه نه درلوده.

د کشر زوی نوم يې تورګل و.

تورګل به کله ناکله د خپل پلار او ورونو سره مرسته کوه.

د هغه مينه د دام کېښولو او مرغيو ښکار سره وه.

هغه به دامونه او پټکې جوړوې او غولکه يې هم درلوده.

هغوی کومه خپله ځمکه نه درلوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

هغوی به د کلي خان ځمکه کره او د هغه پورې اړوند بزګر کور کې اوسېده.

د هغوی کور یوه لویه کوټه درلوده چې په یوې خوا کې یې غوجل کوم کې چې غواګانې، خره تړل کېدل او بلې خوا کې به هغوی ژوند کوه.

د کوټې مساحت اته ویشت متره مربع وه چې سور یې څلور متره او اوږدوالی یې اوه متره وو.

په غوجلې کې آخور(وابنه خور یا کاه خور) شتون درلود.

کو ټې یوه د لرګي دروازه درلوده او یوه کوشنۍ کړکې د روښنایي او د هوا د تبادلې له پاره.

د دروازې سور(بر یا غرض) یې اتیا سانتي او اوچت والی یې هم یو مترو پنځوس سانتي و.

دروازې دوې پلې درلودې کومې چې هرې پلې سور یې څلوېښت سانتي وې.

یوې دروازې زنځیر درلود او بلې یې پوزه (بېنیچه).

کړکۍ خورا کوشنۍ یانې (یعنې) پنځوس سانتي په پنځوس سانتي کې وه.

کړکۍ یوازي چوکاټ درلود او کومه د خلاصېدو پله (پاڼه) او شیشه یې نه درلوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

په ژمي کې به يې ورته پلاستيک ټکواهه او پسرلي کې به يې بېرته لرې کوه.

بام يې خټين او يوه موری يې درلوده.

موری هم د نغرې د پاسه وه چې دود ترې د باندې و وځي.

بام ته هم يوه خټينه زينه وه چې هېڅ راز کټارې يې نه درلودې.

د باران په ورځو کې به ختل او پورته کېدل خورا ګران (درونډ، سخت) وو.

بام د باندې خوا نه، يوه لرګي ناوه درلوده.

د کوټې مخې ته يوه غټه د توت ونه هم وه چې توتان يې بې دانه وو.

جمعه دين په ونې کې خپلو زامنو ته، ټال اچولي و.

ټال ته به د کلي نور ماشومان هم راتلل او ټال به يې خوړه.

ونه ډېره اوچته وه.

راز، راز مرغان به په ونې کې کښېناستل.

ماښام به د چونچونو او شارو ګانو شورما شور وو.

تورګل به د شپې له خوا په غولکې ښکار کوه.

د هغوی او نورو ګاونډيانو چرګان او چرګې به هم ونې ته ختې او څانګو کې به کښېناستې.

شپه به يې تېروه او ملا آذان سره به بېرته کښته کېدې او شاوخوا به ګرزېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د ونې لاندې يوه کوشنۍ برنده (سوپه، صوفه) وه.

جمعه دين به کله ناکله پر برنډې بيده کېده.

ځينې وختونه به الته ښځې ټولېدې او غورې به يې کوې.

وختونه تېرېدل او تورګل هم لوېده.

د پسرلې ورځې وې.

تورګل له خوبه وختې پاڅېد.

دام او پټکې يې له ځانه سره واخيستې.

دام يې پر ځمکې کېښود.

پټکې يې د ونو په څانګو کې کېښودې.

مرغۍ، ډېرې لږې وې.

څه وخت تېر شو.

لمر را وخوت.

اوا(هوا) توده(ګرمه) شوه.

هغه ورې شو.

دام او پټکې يې الته پرېښودې او خپله کورته لاړ.

مور يې تود جوارې په تبۍ پوخ کړې او شين چاى هم تيار و.

هغه کوټې ته ننوت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

سلام يې واچوه.

مور يې د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا تورګل د نغري سره نږدې کښېناست.

پر نيمڅي يې پلتۍ و وه.

مور يې دسترخوان هغه ته نږدې کړ.

تود جوارى يې پرې کېښود.

بيا يې په پياله کې، چاى واچوه او هغه ته يې نږدې کړ.

بوره نه وه.

هغې مسين کنداني (قنداني) چې په کې توره ګوړه (ګړه) وه، هم تورګل ته نږدې کړه.

هغه د کنداني سر خلاص او يوه کوشنۍ چکۍ ګوړه يې ترې واخيسته.

بيا هغه يې په ډبرې ماته څه يې په جب او نوره يې د چاى او ډودۍ سره وخوړه.

خېټه يې مړه او شکر يې و وېست.

بيا له ځايه پاځېد (اوچت) شو.

خپل واسکټ يې له ځانه و باسه او د کوټې په مېخ کې يې زوړند کړ.

تاخچې ته لاړ او غولکه يې واخيسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

هغه يې په غاړه کې واچوه.

بيا يې ختو نه جوړشوي ګاټي هم واخيستل اوپه جبونو کې يې واچول.

په کوټې کې وګرځېد.

بيا د باندې شو او د کلا دروازې ته، لاړ.

دروازې نه و وت او د دام او پټکو خوا، روان شو.

التـه نږدې شو.

پټکې کې يوه مرغۍ بنده شوې وه.

هغه منډې کړې او پټکې ته يې ځان ورساوه.

په پټکې کې يوه ښکلې مرغۍ بنده شوې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د مرغۍ نوم آدم چهره او ډېر ښکلی رنګ یې درلود.

تورګل پټکه له ونې واخیسته او پر ځمکې کښېناست.

مرغۍ یې په کینڼ لاس و نیوه او غوښتل یې چې پر ښی (راسته) لاس یې خلاصه کړي.

مرغۍ د تورګل په لاس باندې، خوله ولګوه.

خو تورګل هغه خوشې نه کړ.

بیا د پټکې یې خلاصه کړه او په لاس کې یې ټینګه و نیوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

مرغۍ به د تورګل پر لاس خوله لوګه تر څو يې خوشې کړي مګر تورګل هغه خوشې نه کړه او کور ته يې ورسوله.

په ونه کې يې کپس زوړند و کوم چې مرغه يې مردار شوي و.

تورګل کپس را کښته او مرغۍ يې په کې بنده کړه.

بيا يې څه شولې په کوچني لوښي کې واچوې او کپس ته يې د ننه او يوې خوا کې يې کېښودې.

بيا يې جام راوخيست او د منګي نه يې اوبه واخيستې او هغه ته يې په اوبوخورکې (اوخورکې) کې واچوې.

بيا يې کپس د ونې په څانګې کې بند کړ.

څو ځل يې د کپس شاوخوا وکتل چې کوم لرګی يې مات نه وې او هغه د کپس نه، و نه وځي.

کپس جوړ وه.

بيا هغه ورو، ورو بېرته لاړ.

د کلي نه د باندې او پټو ته لاړ.

دامونو ته يې وکتل.

څو مرغي په کې بندې وې.

يوه، يوه به يې خلاصوه او پر چاکو به يې حلاله وه.

بيا به يې بال پيچه کوي او د پولې تر شا (څټ) به يې اينښودې.

تر غرمې يې ګزمې و کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د نورو خواوو نه به مرغۍ شړې او دامونو خوا ته یې لېږې.

غرمه شوه.

اوا هم توده شوه.

مرغۍ د سیمې و تېښتېدې.

لرې سیموته لاړې.

تورګل هم دام ټول کړ.

هغه یې په آچې (دوې شاخه لرګی د غولکې په شان) واچوه.

پټکې یې هم د ونو د څانګو نه خلاصې کړې، تر څو نور څوک یې

وې نه سي.

بیا یې مرغۍ هم په لاس کې و نیوې او کلي خوا روان شو.

کلي ته ورسېد.

د ننه شو او خپلې کوټې ته لاړ.

کور کې څوک نه وو.

مور یې په بلې برنډې ډوډۍ پخوې.

پلار او ورونه یې په کروندو کې، کار کاوه.

دام او پټکې یې پر برنډې کېښودې او خپله کوټې ته د ننه شو.

هغه، مرغۍ کوټې ته د ننه کړې تر څو پیښنو یې و نه خورې.

هغه یې په تاخچې کې کېښودې او پر سر یې خپل څادر واچوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

بیا بېرته برنډې ته راغی.

کېناست.

دام یې په اصولو سره ټول کړ.

بیا یې د پټکو سره د کوټې په تاخچې کې کېښود.

آچه یې هم د کوټې په لرګي میخ کې زوړند کړ.

هغه بیا برنډې ته لاړ او کېناست.

د مرغۍ په ننداره شو.

هغې لږې شولې و خوړې او د کپس د ننه په ځانګې کېناسته.

شاو خوا یې کتل او غوښتل یې چې له کپسه و وځي.

هغه تاوه را تاوېده او سوری یې لټاوه.

کپس ډېر کلک و.

د وتو لاره نه وه.

مرغۍ هم ډېره چابکه او هوښیاره وه.

یوه ورځ چې تورګل غوښتل هغه ته دانه او اوبه واچوي، هغې ځان غلی و نیوه او د کپس په کونج کې، کېناسته.

تورګل هغه ولیده او سوچ کوه چې هغه ناروغه ده.

بیا کپس ته نږدې شو.

کپس یې وخوزاوه، هغې ځان په ټګۍ وهلی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

تورګل ډېرخواشينی شو.

کپس يې له ونې ښکته کړ.

هغه يې برنډې ته، يو وړ.

بيا يې و ويل:

هی، هی!

افسوس چې شکلې مرغۍ هم ناروغه شوه.

بيا يې کپس منځ ته و کتل.

دانه او اوبه يې هم درلودل.

بيا يې زياته کړه.

دانه او اوبه هم لري.

کېدای شي ډېر خفه شوې او يا ګرمۍ وهلې وي.

بيا يې کپس ځانته نږدې کړ.

د کپس دروازه يې خلاصه کړه.

مرغې يې د کپس نه و باسه او د کپس پر سر يې کښېناوه.

مرغۍ خپلې سترګې پټې او خلاصې کوې.

کله به ونې او کله به يې تورګل ته کتې.

هغه د وخت په انتظار وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

په دې وخت کې مور يې ورته غږ کړ.

تورګل و ويل څه وايې؟

هغې و ويل:

کوټې ته راشه او د غنمو بورۍ او چته او پر ګړمچې يې کېږده تر څو موږکان يې سورۍ نه کړي.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا کوټې ته د ننه شو.

ژر يې بورۍ اوچته او پر ګړمچي يې کېښوده.

بيا د باندې شو.

ژر يې کپس ته نظر واچوه.

مرغۍ نه وه.

هک پک شو.

بيا د کپس شاو خوا يې و کتل، څه نه په سترګو کېدل.

ونې ته يې نظر واچوه.

په ونې کې هم نه مالومېده.

بيا يې سوچ وکړ.

له ځانه سره يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

کېدای شي کومې پیشو نیولې او خوړلې یې وي.

بیا بام ته وخوت.

شاوخوا یې وکتل.

څه نه پر سترګو کېدل.

کومه پیشو او یا سپی هم نه ښکاره کېده.

بیا ونې ته یې و کتل.

څو چونچونې ناستې وې او د هغه په لیدو سره له ونې واو لوتې.

تورګل بېرته کوز شو.

کپس یې واخیست او په ونې کې یې زوړند کړ.

دانې او اوبو سره یې غرض و نه کړ.

دروازه یې هم خلاصه پرېښوده.

بیا غولکه یې واخیسته او د کور نه د باندې شو.

دېرې (باغچې) ته لاړ.

الته الکان (هلکان) او د هغه همزولي هم وو.

هغوی ته یې د مرغه کیسه وکړه.

هغوی هم خپه شوو.

بیا یوه الک (هلک) هغه ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

سوچ مه کوه!

ته دامنونه او پټکې لرې.

ژر به بله مرغۍ ونیسې.

هغه و ویل:

مرغۍ به ډېرې وي.

خو!

د هغې مرغۍ په شان به، نه وي.

بیا د هغوی نه جلا او دېرې ته لاړ.

التبه ونې ډېرې وې.

څه ګاټي یې ټول کړل.

هغه یې په جبونو کې واچول.

بیا یې غولکه له غاړې خلاصه کړه.

ګاټی یې په کې کېښود.

په یوه لاس یې غولکه او په بل لاس کې یې د غولکې کاسه ونیوه.

وړاندې ته او ونو ته یې کاته.

مرغۍ هېڅ نه وې.

تر ماښامه وګرځېد اوهېڅ ټک یې و نه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

اوا (هوا) تیاره شوه.

د مرغیو او شاروګانو آوازونه پیل شوو.

هغوی د کلي په اوچتو، اوچتو ځانګو کې ناست وو.

ښکلې نغمې او آوازونه یې کول.

تورګل هم ډېر ستړی شوی و.

ډېر ګرځېدلي او هېڅ ناست نه و.

خلک ټول د هرې خواو نه کورونو ته، تلل.

تورګل هم خپله غولکه په غاړې کړه.

جبونو کې یې ګاټې وو.

هغه ډېر درانه وو.

تورګل د ګاټو سره عادت شوی و.

هغه هم د نورو کسانو په شان کورته لاړ.

کوټې ته ننوت.

ګاټې یې له جبه و وېستل او په تاخچې کې یې کېښودل.

بیا یې غولکه له غاړې خلاصه کړه.

هغه یې هم د ګاټو په سر کېښوده.

کوټه تیاره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

تاخچې ته لاړ.

الکین یې را واخیست.

هغه یې وخوزاوه.

الکین، تیل درلودل.

بیا یې اور لګید واخیست او هغه یې روښانه کړ.

مور یي د خان کور کې په پخلي بوخته وه.

پلار او ورونه یې هم نه وه راغلي.

څو دکیکې تېرې شوې.

پلا او دوې ورونه یې هم ورسېدل.

تورګل هغوی ته ستړي مه شئ و ویل.

هغوی هم ورته و ویل:

لوی شئ.

تورګل ګړمچې ته نږدې او هغه ته یې تکیه وکړه.

څه وخت تېر او مور یې هم ورسېده.

د شپې ډوډۍ تیاره (آماده) وه.

هغې د شوتلې (شفتلې) سابه پاخه کړې و.

جواري هم تاوده وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

تازه يې د تناره نه وېستلي وو.

بيا يې دستر خوان اوار(هوار) کړ.

تورګل د لاس اوبه راوړې.

لمړى يې پلار، بيا يې ورونه ته واچوې.

بيا يې خپل لاسونه پرېمنځل.

دستر خوان ته کېناستل.

پر خوړو يې پيل کړ.

ډوډۍ و خوړل شوه.

بيا مور يې چاى راوړ.

چاى هم و څښل شوو.

بيا مور يې تورګل ته و ويل:

ولې نن خپه يې؟

هغه و ويل:

مرغۍ ناروغه وه.

ما د کپس نه و باسه او هغه پر سر مې کېناوه.

تا غبږ کړ.

زه کوټې ته راغلم او بورۍ مې په ګړمچي کېښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

ژر بېرته را و وتم.

جای وه، جولا نه وه.

مرغۍ ورکه شوې وه.

پوې نه شوم چې څه شوه.

مور يې و ويل:

هغه به اولوتې وي.

تورګل و ويل:

نه!

ته څه وايې؟

هغه ناروغه وه.

اولوتی نه شوه.

هغې و ويل:

سوچ مه کوه.

ونې ته ښې، ښې او ښکلې مرغۍ را ځي.

مرغۍ په آزاد ژوند خوشحاله وي.

تا هغه په کپس کې بندي کړې وه.

که انسان هم بندي شی، زړه به يې پړک وچوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

بیا هغه خوارکۍ، مرغۍ.

هغې به هګۍ درلودې.

کېدای شي بچیان يې درلودل.

تا ونیوه او په کپس کې دې بندي کړه.

نور داسې کار مه کوه!

هو!

بله خبره مې په یاد شوه.

هغه داچې:

اوس د پسرلي وخت دی.

په دې وخت کې، ټول مرغان هګې اچوي بیا هګۍ بچیان کېږي.

یوه څو میاشتې ښکار مه کوه!

ډېر وبال (ډېره ګناه) لري.

پرېږده چې د مرغیو نسل ډېر شي.

تورګل و ویل:

مرغۍ څه وبال لري؟

په دې وخت کې پلار يې په غصه شو او ویې ویل:

مور دې رېښتیا وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې ښکار ډېره ګناه لري.

مشر ورو يې هم و ويل:

ما هم د ماجت له ملا امام نه اورېدلي چې د پسرلی او مني وخت کې نه يوازې ښکار اوبال (ګناه) لري، بلکه هګيو خوړل يې هم غټ اوبال (ګناه) لري.

بيا تورګل و ويل:

لکه چې ټولو سره لاس يوه کړی دی.

بيا مور يې و ويل:

مونږ ټول رېښتيا وايو.

بيا يې زياته کړه.

روسته له ننه، زه خو د ښکار غوښه نه پخوم.

تورګل و ويل:

سمه ده!

که سر له سبا ښکار پرېږدم، څه به وکړم؟

پلار يې و ويل:

زمونږ سره به کروندو کې کار وکړئ.

کار به زده کړې.

په ځوانۍ کې به دې، په کار شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

هغه و ویل :

سمه ده!

په خبرو اترو شپه پخه شوه.

پلار يې و ويل:

راځئ چې شپه جوړه او بيده شوو.

سبا به وختي پا ځېږو اودس، لمونځ نه وروسته کروندو ته به لاړ شوو.

کار به وکړو.

بيا به تورګل مونږ ته سهار چای راوړي او کار به پيل کړي.

ټولو و ویل:

سمه ده!

اوس به بيدو شوو.

ټول بيده شوو.

سهار شو.

د پلان سره سم، کارونه پيل شوو.

تورګل بيده و.

لمر و خوت.

مورې هغه پاڅاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

هغه د کلي ویالې (بیالي) ته لاړ.

خپل مخ او لاس یې پرېمنځل.

بیا بېرته، کوټې ته راغی.

مور یې چای دم کړی و.

جواری یې په دستر خوان کې تاو کړی و.

چایجوش او دستر خوان یې تورګل ته، په لاس ورکړ.

بیا یوه چکۍ ګوړه (ګړه) یې هم هغه ته په جب کې کېښوده.

بیا یې څلور پیالې په کڅوړې کې کېښودې او هغه ته یې په بل لاس کې ورکړې.

بیا یې هغه ته و ویل:

ټول به، پټې ته یوسه!

پښو ته دې ګوره چې و نه لوېږې.

که نه ،هم به ځان ژوبل کړې هم به چای چپه کړې.

کېدای شي ټولې پیالې ماتې کړې.

هغه و ویل:

سمه ده!

سوچ مه کوه!

اوس لږ غټ شوی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې و ویل:

سمه ده!

نامې خدا!

خدای دې له بدو سترګو و ساته!

بیا تورګل، روان شو.

د کلا نه، و وت.

بیا بر(بره، پاس) پټې ته لاړ.

چای یې الته ورساوه.

بیا یې سلام واچوه.

پلار یې، هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې هغه ته و ویل:

چای د لوې پولې پر سر کېږده!

په پیالو کې یې چای واچوه!

دادی مونږ هم درځو.

هغه د پولې په سره دسترخوان اوار کړ.

پیالې یې په دستر خوان کې، کېښودې.

بیا یې پیالې هم پر دستر خوان کېښودې او له چای نه یې ډکې کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

ټول دستر خوان ته راغلل.

پلار يې و ويل:

لاړ شه ګوړه هم راوړه!

هغه و ويل:

ګوړه مې هم راوړې او په جب کې مې ده.

بيا يې جب ته لاس کړ او ګوړه يې راوباسه او پر دستر خوان يې کېښوده.

پلار يې ګوړه واخيسته او په لاسونو يې ماته او بېرته يې پر دسترخوان کېښوده.

بيا ټولو د چاى په څښلو پيل کړ.

تورګل هم الته چاى وڅښه.

پيا لې يې ټولې او په دستر خوان کې يې کېښودې.

چايجوش يې هم په لاس کې ونيو او کور خوا روان شو.

په لاره کې به ته او ونو څانګو ته به يې کتل.

د ونې په يوې څانګه کې يې، ښکلې مرغۍ وليده.

هغه شنه او سينه يې سپينه وه.

تر ونې لاندې ودرېد.

د مرغۍ په ننداره شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

مرغۍ، تورګل ته يې پام نه وه.

هغې څه ويل او د بوې ځانګې نه بلې ته الوته.

الته به يې څو دکېکې تېروی، بيا به بلې ته الوته.

کله به پټې ته کوزه، څه دانه به يې وخوړه، بيا به بېرته الوته او ونې ته، تله.

د تورګل مرغۍ ډېره خوښه شوه.

هغه د ځانه سره و ويل:

دا مرغۍ چې و نه نيسم، نه کيږي.

ژر، ژر چايجوش، پيالې او دسترخوان يې کورته ورساو.

الته د برنډې پر سر يې کېښودل.

بيا کوټې ته د ننه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

پېټکې يې را واخيستې او په منډه د کلا نه و وت.

هغې ونې ته لاړ چېرې چې مرغۍ په کې ناسته وه.

مرغۍ نه ښکارېده.

بيا يې پټې ته و کتل.

الته هم نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

خورا خفه شو.

دېرې ته لاړ.

الته يې سترګې پر هماغې مرغۍ ولګېدې چې د هغه خوښه شوې وه.

بيا يې شاو خوا پټکې کېښوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

خپله یې د ونې ډډ ته پټ شو.

څو دکیکې لا نه وې تېرې شوې چې مرغۍ په پټکې کېناسته او پښه یې په لومې کې ونښته.

هر څه یې کوښښ وکړ چې ځان خلاص، مګر و نه توانېده.

په دې وخت کې د تورګل ورته پام شو.

منډه یې کړه.

هغه یې و نیوه او له پټکې یې خلاصه کړه.

په منډه، منډه کور ته لاړ.

هغه یې په کېس کې واچوه او دروازه یې ټینګه پورې کړه.

بیا یې د کېس اوبه او دانه وکته.

دانه وه، خو اوبه وچې شوې وې.

بیا یې کوزه واخیسته د منګي نه یې په کې اوبه واچوې او د کېس اوخوره یې ډکه کړه.

مرغۍ به کله یوه خوا منډه کړه او کله به یې بله خوا.

هغه ډېره وارخطا وه.

غوښتل یې ژر تر ژره د کېس نه و وزي.

هغې د ځانه سره څه و یل.

بیا تورګل مرغۍ الته پرېښوده او د کلي د باندې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

دېرې ته لاړ.

پټکې يې ټولې او بيا کورته يې وېوړې.

کوټې ته يې د ننه او بېرته يې په تاخچې کې کېښودې.

بيا برنډې ته لاړ.

التبه پر اوار شوي پوزي کېناست.

دېوال ته يې ډډه وکړه.

مخ يې کپس ته و.

مرغۍ زورېده.

اخوا دېخوا په کپس کې الوته.

هغې به ويل:

خپل وطن – ګل وطن

تورګل ډېر خوشحاله شو او له ځانه سره يې و ويل:

څومره ښکلې مرغۍ ده.

څومره ژر په رېز راغله.

کېداى شي له چا نه خوشې شوې وي.

ځکه رېز کوي.

څو دکيکې تېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

مور يې راغله.

تورګل هغې ته سلام واچو.

مور يې د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا هغه خپلې مور ته و ويل:

وګوره!

څه ښکلې مرغۍ ده.

مور يې و ويل:

چېرې ده؟

هغه و ويل:

په کپس کې ده.

هغې کپس ته وکتل او ويې ويل:

په رېښتيا ښکلې ده.

دا دې له کومه کړه؟

هغه و ويل:

دا مې په پټکې کې و نيوه.

هغې و ويل:

تا خو وعده کړې وه چې نورې مرِغۍ نه ښکاروم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورګل و ویل:

دا ډېره ښکلې وه، طاقت مې را نه غی، نو ځکه مې و نیوه.

مرغۍ بیا په رېز پیل کړ او ویې ویل:

خپل وطن - ګل وطن

تورګل خپلې مور ته و ویل:

ګوره څه ښه رېز کوي (بدلي وایي).

بیا مور یې و ویل:

ته پوهېږې چې هغه څه وایي؟

هغه و ویل:

نه!

مور یې و ویل:

هغه وایي:

خپل وطن - ګل وطن

بیا تورګل و ویل:

ته څه پوه شوې؟

هغې و ویل:

زه لږ، لږ د مرغیو په خبرو پوهېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

اوس وخت، د مرغانو د هګیو او بچیانو وخت دی.

دا خوشې کړه چې لاړه شي.

هغه و ویل:

نه!

دا ډېره ښکلې ده.

داسې مرغۍ ډېره لږه، پیدا کیږي.

بیا به یې له کومه و نیسم.

مور یې و ویل:

دا مرغۍ د همدې سیمې دي.

چېرته لرې نه ځي.

مور یې و ویل:

ښه به دا وي چې هغه خوشې کړې.

بیا هغه، خپل کار پسې لاړه.

تورګل هم د باندې او خپلو همزولو ته یې کېسه وکړه.

هغوی ټول د مرغۍ لیدو ته راغلل.

هر یوه به ویل:

څه ښکلې مرغۍ ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

باید و ساتل شي.

ورځ تېره، بیا ماښام شو.

شپه ورسېده.

پلار او ورونه یې هم کورته راغلل.

تورګل هم له ډاره (وېرې) هغوی ته د مرغۍ په هکله څه و نه ویل.

د مورې هم له یاده و واته، ځکه هغه ډېره ستړې شوې وه.

شپه شوه.

د شپې ډوډۍ د نورو شپو په شان وخوړل شوه.

بیا چای جوش او وخوړل شوو.

هریوه په خپلو ټاکل شویو ځایونو کې بیده شوو.

تورګل هم په خپل ځای کې، بیده شوو.

څو دکیکې تېرې شوې.

هغه خوب ولید چې مرغۍ غواړي هغه خپلې سیمې ته بوزي.

هغه ته خپلې هګۍ و ښیي چې له منځه به لاړې شي.

په خوب کې هغه ومنه چې مرغۍ خوشې کړي.

د کوټې نه د باندې شو.

کېس ته نږدې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

مرغۍ ویښه وه.

هغې ویل:

خپل وطن – ګل وطن

بیا بېرته کوټې ته ننوت.

پر خپل ځای بیده شو.

په خوب کې یې سهار شو.

له خوبه پاڅېد.

کېس ته لاړ.

مرغې یې خوشې کړه.

مرغې د کېس نه و وته او پر څانګې کېناسته.

بیا هغه به لږ، لږ الوته او تورګل ته به یې کتل.

مرغۍ مخکې او تورګل ورپسې و.

ورو، ورو هغه خپلې سیمې ته ورسېده.

بیا تورګل و ویل:

ستا وطن همدا دی؟

هغې و ویل:

لږ نور هم وړاندې لاړ شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

بیا مرغۍ هغه ته و ویل:

دلته ودرېږه!

هغه ودرېد.

بیا مرغۍ پر یوې څانګې چې د ویالې په منځ کې وه، کېناسته.

د اوبه څپه ډېره شوه.

څانګه ورو، ورو اوبو لاندې کړه.

په دې وخت کې مرغۍ واو لوته.

څپه لاړه او څانګه بیا اوچته شوه.

مرغۍ بیا په څانګې کېناسته.

هغې به ویل:

خپل وطن – ګل وطن

تورګل و ویل:

دا ستا وطن دی.

هغې و ویل:

هو!

دا زما وطن دی.

بیا یې تورګل ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

راځه زما کور وګوره!

هغه وړاندې لاړ.

بیا مرغۍ واولوته او پر یوې څانګې کېناسته.

بیا یې هغه ته خپلې هګۍ وښودې.

هغه و منه.

هغې ته یې و ویل:

ښه شو چې ته مې، خوشې کړې.

که نه ستا هګۍ به خرابې شوې وې.

مرغۍ خوشحاله شوه.

اخوا دېخوا به الوته او تورګل به د هغې ننداره کوه.

بیا بېرته څانګې ته راغله، کومه چې به د اوبو په څپو کې ډوبېده او بېرته اوچتېده.

د تورګل هم د هغې وطن خوښ شو او هغې ته یې و ویل:

ته دلته اوسه چې خوشحاله یې.

زه به بېرته لاړ شم.

کله ناکله به ستا پوښتنې ته، راځم.

هغې ومنه.

په دې وخت کې هغه په اړخ واوښت او ویښ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

سهار شوی و.

اوا لږه روښانه شوې وه.

د ملایانو آذا نونه تر غوږو کېدل.

د کوټې نه د باندې شو.

ونې خوا لاړ.

کپس ته نږدې شو.

د کپس دروازه یې خلاصه کړه.

مرغۍ واولوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

په الوتو کې يې هم ويل:

خپل وطن – ګل وطن

خپل وطن – ګل وطن

بيا هغه هم چې لاره يې په خوب کې ليدلې وه، روان شو.

د مرغۍ سيمې ته ورسېد.

بيا هماغه ځای ته لاړ، کوم چې مرغۍ به پر څانګې کېناسته او بېرته الوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

بيا د هغې د هګو ځای ته لاړ.

ويې ليد چې ځالې پر سر بله مرغۍ ناسته او د هګيو حفاظت کوي.

په دې وخت کې هغه خوشې شوې مرغۍ راغله او دهغې بلې مرغۍ نه يې مننه وکړه.

بله مرغۍ واولوته او بلې خوا لاړه.

هغه مرغۍ بېرته پر خپلو هګيو کېناسته.

تورګل هم خپل کلي ته روان شو.

څه وخت تېر شو.

تورګل به کله ناکله د هګيو سيل ته، ته او نورو همزولو ته به يې څه نه ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

یوه ورځ لاړ چې د مرغۍ هګۍ وګوري.

یوه هګۍ ماته ښکارېده.

هغه خواشینی شو.

له ځانه سره یې و ویل:

دا به کوم بل مرغه ماته کړي او غوښتل یې چې هګۍ وخوري.

کېدای شي په دې وخت کې هغه مرغۍ راغلي او بله یې شړلې وي.

بیا لږ نږدې شو.

د هګۍ په منځ کې څه ښکارېدل.

هغه سور بخونی وه.

سر یې وړاندې کړل.

ویې لیدل چې په هغه کې د مرغۍ بچی دی.

هګیو سره یې غرض و نه کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

بیا بېرته کور ته ستون شو.

سبا وختي بیا لاړ.

ویې کتل چې د مرغۍ بچي نیمایي له هګۍ وتی دی.

نورې هګۍ په خپل حال کې دي.

په دې وخت کې مرغۍ وچغېده او پر هګیو کېناسته.

تورګل هم بېرته خپل کور خوا ته، روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

دوې ورځې تېرې شوې.

د هغه زړه طاقت و نه کړ.

بیا الته لاړ.

ګوري چې دوې بچیان له هګۍ وتلي دي.

مرغۍ چېرې تللې وه.

څو دکیکې هغه، الته ولاړ و.

په دې وخت کې مرغۍ راغله او په خوله کې یې څه وو.

تورګل هم خپل سر نږدې کړ.

ګوري چې د مرغۍ په خوله کې چینجی دی.

هغه یې نیمایي کړ.

نیم یې یوه بچي او بل نیم یې بل بچي ته ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

بیا بېرته واولته او بيالې پلو(خوا) ته لاړه، تر څوبل چینجی راوړي.

څو ورځې تېرې شوې.

تورګل بیا الته لاړ.

ويې ليدل چې د ټولو هګیو نه بچي وتي دي.

مرغۍ ځې او راځې.

په خوله کې چينجيان او ملخ راوړي او بچيانو ته يې ورکوي.

بچيان هم ورځ تر بلې لويږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

په ځاله کې اخوا دېخوا ګرځي.

هغوی بېرېږي چې له ځالې و نه لوېږي.

تورګل به کله نا کله الته ته.

د مرغۍ او د هغې د بچیانو سیل به یې کوه.

لس، پنځلس ورځې تېرې شوې.

د مرغیو بچیان په الوتو شوو.

تورګل بله ورځ الته لاړ.

ګوري چې ځاله شته او د مرغۍ بچیان اولوتې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

بیا د ویالې څانګې ته لاړ.

الته یې و لیدل چې مرغۍ او بچیان یې پر څانګې کښېني، کوم و خت چې څانګه ډوبېدو ته نږدې شي، هغوی الوځي.

هغه څو دکیکې الته، د هغوی ننداره وکړه.

لمر دود شو.

هغه بېرته، کور ته ستون شو.

تېره شوې کیسه یې خپلې مور، پلار او ورونو ته بیان کړه.

پلار یې و ویل:

ښه دې وکړ، چې هغه دې خوشې کړه.

له یوې خوا هغه به په کپس کې مرداره شوې وه او له بلې خوا د هغې هګۍ به هم له منځه تللې وې.

که مونږ په بې رحمۍ سره مرغۍ ونیسو او ښکاریې کړو، د وخت په تېرېدو سره به ورو، ورو د هغوی نسل له منځه لاړ شي.

ما خو تا ته مخکې هم ویلي و.

چې په پسرلي او منې کې د مرغانو ښکار کول منعه دی.

ځکه چې هغوی د بچیانو وخت دی.

بیا هغه د خپل پلار، مور او ورونو نه، منه وکړه او هغوی ته یې ډاډ ورکړ چې په پسرلي او مني کې به، د مرغانو ښکار بند کړي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايې (برای اساتید انستیتوت های تخنیکې و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
١٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
١٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
١٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مكاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

(جلد اول)
٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندی کړنلاره د معمارانو او اینجینېرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠. د يوې مياشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دښاښکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)
٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانی)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواريکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانيو جوماتونو توپير د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهيد (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غريبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [ديارلس کلنه فلسطينۍ انجلۍ تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتې / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاريګر (پښتو ناول)
٨٢. د خاورو لاندې ښار (د عينک مسو کان ته ځېرمه)
٨٣. شهرى زير خاک (نزديک معدن مس عينک)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٨٤. ساختمان های کانتینری
٨٥. کانتینري ودانۍ
٨٦. Architecture of Buddist temple in Kabul city
٨٧. ښکلې هوسۍ (پښتو کیسه)
٨٨. خړه بیزو(پښتو کیسه)
٨٩. سور تنور(پښتو ناول)
٩٠. سپین کارغه (پښتو داستان)
٩١. لېونی لېوه (پښتو داستان)
٩٢. بندي مرغه (پښتو داستان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

د کار لاندې کتابونو لپست

۱. هنر خطاطی و میناتوری در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. بې وخته باران
۴. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Captive Bird

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: September - October /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library